



ת"פ 54976/09/20 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז מרכז נגד מאיה דוידוב

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 54976-09-20 מדינת ישראל נ' דוידוב ואח'

בפני	כבוד השופט, הנשיא מנחם מזרחי
בעניין:	המאשימה:
	מדינת ישראל
	פרקליטות מחוז מרכז
	ע"י ב"כ עוה"ד תומר שטיינברג
נגד	
הנאשמת:	מאיה דוידוב
	ע"י ב"כ עוה"ד אדוארד וולפוביץ

גזר-דין

"אלוהים מרחם על ילדי הגן" (יהודה עמיחי).

א. כתב-האישום המתוקן:

כתב-האישום מייחס לנאשמת **ריבוי עבירות של תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ו**ריבוי עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי** לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק הנ"ל.

בתקופה הרלוונטית **ניהלה הנאשמת גן משפחתון** המיועד לתינוקות בין הגילאים 10 חודשים ועד 3 שנים.

במספר הזדמנויות, בן התאריכים 13.11.19 - 17.11.19 תקפה הנאשמת את הקטינים אשר שהו בגן באופן המתואר בכתב-האישום. יצוין כי כתב-האישום מתאר את מעשיה של נאשמת נוספת שהייתה סיעת בגן ועניינה טרם הסתיים.

להלן אתאר את המעשים בהתייחס לכל אחד ואחד מן התינוקות, בעוד שכתב -האישום מתאר התייחסות כרונולוגית (אצוין, כי כל האירועים תועדו במצלמות הגן וכדי להתרשם בצורה מיטבית מן המעשים, הקשרם, נסיבותיהם, בהחלט יש לצפות בסרטונים, כפי שעשיתי מספר פעמים):

א.א. יליד דצמבר 2018:

עמוד 1



הורידה אותו מן הסל קל על-ידי **משיכה בידו האחת** בלבד.

הרימה אותו בחוזקה תוך שהיא אוחזת בו בידו וברגלו והחליפה לו חיתול. לאחר שסיימה, הניחה על ראשו חיתול בד והכניסה אותו ללול, כאשר על ראשו חיתול הבד. לאחר מכן, הקטין התיישב ובכה, הנאשמת נגשה אליו **ומשכה ברגלו בחוזקה** עד אשר נגרם לו מכאוב. הוא נשכב בעודו ממשיך לבכות.

ב.ב. ילדת אפריל 2018:

אחיזה בקצה ידה והושבתה **בכוח** בכיסא אוכל.

משכה אותה בידה.

תפסה בחוזקה בידה, הרימה אותה מכיסא בו ישבה, **הפילה אותה לרצפה**, גרמה לה למכאוב והקטינה בכתה.

תפסה אותה בידה הימנית, **הרימה אותה בכוח** מן הרצפה, העמידה אותה על רגליה, עד אשר הקטינה החלה לבכות ונגרם לה מכאוב.

הרימה אותה, הושיבה אותה על רגליה של הנאשמת **ודחפה את ראשה** לאחור.

במהלך האכלתה, **הכתה על ידה**, הורידה את חולצתה באגרסיביות, הלבישה אותה בחולצה אחרת, תוך שהיא מזיזה את גופה ואת ראשה של הקטינה.

משכה אותה בעוצמה עד שנגרם לה מכאוב, הקטינה בכתה.

הכתה את הקטינה בחוזקה, פעמיים, בפניה, גרמה לה למכאוב והיא החלה לבכות. לאחר מכן, **הכתה אותה על ידה**.

משיכה בחוזקה, תוך שהיא אוחזת בקצה ידה והוציאה אותה אל השטיח.

משיכה בחוזקה בידה, כך שנגרם לה מכאוב והיא החלה לבכות.

הוצאת מוצץ בחוזקה מן הפה.



הכתה אותה בידה בעת שהייתה בלול.

ג.ג. ילידת נובמבר 2018:

משכה את הקטינה בחוזקה רבה בידה האחת על מנת להחליף לה חיתול.

השכיבה אותה לישון בלול, כיבתה את האור **והפילה אותה עד שנשכבה**. הקטינה נעמדה והיא דחפה אותה פעמיים נוספות בכוח עד אשר הקטינה נשכבה בלול.

השכיבה אותה בחוזקה על המזרון בלול, הכניסה מוצץ לפיה וזרקה שמיכה על פניה.

משיכה בחוזקה לאחור על השטיח, לאחר מכן תפסה את ידה בחוזקה, הושיבה אותה על הרצפה, **הפילה אותה על הרצפה** פעם נוספת. לאחר מכן, הרימה אותה תוך שהיא אווזת בקצה ידה בחוזקה ומושכת אותה עד אשר הושיבה אותה על הרצפה. לאחר מכן, ניקתה את פניה **והושיבה אותה בכוח על רצפת החדר**.

הזיזה בחוזקה עם רגלה את הקטינה, על מנת להזיזה מן הדרך.

ד.ד. יליד ינואר 2018:

משיכה בחוזקה, כך שהקטין נפל לרצפה. הרימה אותו וחגרה אותו בכיסא האוכל.

הושיבה אותו, יחד עם הנאשמת הנוספת, בכיסא הכול פרק **זמן ממושך** משעה 07:33 ועד 09:50.

דחפה לפיו מוצץ בחוזקה, תוך שראשו מוטח אחורנית.

הוצאת מוצץ בחוזקה מן הפה, עד אשר הקטין החל לבכות.

ה.ה. ילידת יולי 2018:

משיכה בחוזקה בקצה היד עד אשר הקטינה נפלה.



בעטה בעיטה קלה בסל קל בו שהתה הקטינה.

הרימה את הקטינה מתוך הסלקל, החליפה לה חיתול, ניקתה את פניה בכוח **והשכיבה אותה בחוזקה בסל קל**, כך שנגרם לקטינה מכאוב והיא החלה לבכות.

תפסה בקצה ידה, משכה אותה בחוזקה, הושיבה אותה על השטיח, **בעטה קלות בגבה**, לקטינה נגרם מכאוב והיא החלה לבכות, **הכניסה מוצץ בחוזקה לפיה**.

נענעה את ידה בחוזקה, לאחר מכן **סטרה על לחיה, דחפה מוצץ לפיה בחוזקה**, לקטינה נגרם מכאוב והיא החלה לבכות.

ו.ו. יליד מרץ 2018:

הכאה ביד.

דחפה אותו קלות והפילה אותו על הרצפה.

משיכה, הרמה והושבה **בכוח** בכיסא האוכל למרות התנגדות הקטין.

הקטין היה ישוב בכיסא, הנאשמת נגשה אליו, **משכה אותו בחוזקה** והושיבה אותו על הרצפה.

בעת שהקטין ישב על כיסא אוכל, **סטרה על ידו ובפניו, עד שראשו הוטח בכיסא**, היא ניקתה את פניו בחוזקה ויישרה את גופו בחוזקה כלפי הכיסא עד אשר נגרם לו מכאוב והוא החל לבכות.

ז.ז. ילידת אוקטובר 2018 - בתה של הסייעת - הנאשמת הנוספת:

משכה אותה והטיחה אותה על השטיח.

ט.ט. ילידת ספטמבר 2017:

משכה אותה בחוזקה בידה והטיחה אותה בשטיח. לאחר מכן, משכה אותה בידה עד שנעמדה.



הרימה אותה בחוזקה בידה האחת והושיבה אותה בכוח על כיסא האוכל.

החליפה לה חיתול, משסיימה דחפה אותה קלות.

בעטה קלות ברגלה.

מכה בבטן, לאחר מכן הרימה אותה בחוזקה מהכיסא **ודחפה אותה** לצד השני של הגן.

י.י. יליד מאי 2017:

דחפה את ידו, קמה לעברו **ודחפה אותו** לצד השני של החדר.

י.א. ילידת אוגוסט 2017:

הזיזה אותה במשיכה בחוזקה בידה.

הזיזה את ראשה בעת שהיא יושבה על כיסא וציירה.

בעת ההאכלה, **דחפה את ראשה בעוצמה** לאחור. לאחר מכן, ניקתה את פניה בחוזקה והקימה אותה בחוזקה מהכיסא.

דחפה בחוזקה את פניה ואת ראשה.

י.ב. ילידת נובמבר 2017:

בעטה קלות ברגלה, בעת שהיא יושבה על השטיח.

ב. מתחם ענישה:

ראשית, אציין כי אני מקבל את עמדת המאשימה, שלפיה יש לקבוע **מתחמי ענישה נפרדים** ביחס לכל קטין וקטינה הנובע מטיב האלימות וממספר מקרי האלימות, שאותם נקטה הנאשמת כלפי כל אחד מן הקטינים, שכן לכל קטין וקטין



שנפגע ממעשיה של הנאשמת **זכות עצמאית** לשלמות גופו, לבריאות, לחירות, לאוטונומיה האישית שלו, לפרטיות, וזאת בנפרד מאלו של הקטינים האחרים. בעניין זה אפנה לכללים שנקבעו בע"פ 4910/13 **ג'אבר נגד מדינת ישראל** [29.10.14]: ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נגד דלאל** [3.9.15].

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום אני מקבל **באופן עקרוני** את מתחמי הענישה שהוצעו בידי המאשימה בטיעוניה, אך בתיקונים הבאים, כלומר: ביחס לא.א. 6 - 9 חודשי מאסר בפועל, ביחס לב.ב. 18 - 36 חודשי מאסר בפועל, ביחס לג.ג. 6 - 14 חודשי מאסר בפועל, ביחס לד.ד. 6 - 9 חודשי מאסר בפועל, ביחס לה.ה. 12 - 24 חודשי מאסר בפועל, ביחס לו.ו. 9 - 18 חודשי מאסר בפועל, ביחס לז.ז. בין מאסר מותנה ל - 6 חודשי מאסר בפועל, ביחס לט.ט. 6 - 12 חודשי מאסר בפועל, ביחס ליי.י. בין מאסר מותנה עד 6 חודשי מאסר בפועל, ביחס ליא.יא. בין 6 - 9 חודשי מאסר בפועל וביחס ליב.יב. בין מאסר מותנה עד 6 חודשי מאסר בפועל.

אני קובע את מתחם הענישה הכולל לכל המתואר בכתב-האישום שבין 24 - 48 חודשי מאסר בפועל.

אפנה בעניין זה בשינויים המחויבים לפסקי-הדין הבאים:

ע"פ 5986/08 **אהובה כחלון נגד מדינת ישראל** (10.11.08):

נאשמת, אשר הורשעה לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפת קטין והתעללות, בעת שהייתה הבעלים של גן ילדים. היא נהגה לפגוע ברבים מהם, להושיבם בכוח על כסאותיהם, למשוך אותם, למשוך בשיער ראשם, הדפה אותם אל עבר הקיר, זרקה לעברם נעליים, הטילה לעברם חפצים וכיו"ב. **נדונה ל - 18 חודשי מאסר בפועל**, יחד עם ענישה נלווית נוספת.

ע"פ 1940/18 **וילמה טמוראדה נגד מדינת ישראל** (20.3.19):

נאשמת, אשר הורשעה בעקבות הודאתה **בתקיפת קטין חסר ישע, בכך שביום אחד, במשך שעותיים ורבע, ללא הפסקה, בהיותה מטפלת סיעודית לקטינה בת 16.5 הסובלת משיתוק מוחין**, עיוורון ואפילפסיה, מרותקת לכיסא גלגלים, היא נהגה בה באלימות, בין השאר, הכתה בראשה, בפניה, בגופה, הטיחה בה אגרופים. **נדונה ל - 3 שנות מאסר בפועל** יחד עם ענישה נלווית.

ע"פ 4302/18 **ספיר בוקשטיין נגד מדינת ישראל** (21.1.19):



הנאשמת הורשעה בעקבות הודאתה בעבירה של **התעללות בקטין חסר ישע** ובתקיפתו, בכך שבעת שהייתה **מטפלת של פעוט** היא תקפה אותו, השליכה עליו צעצוע פלסטיק קשיח שפגע באפו, מספר פעמים הפילה אותו על העגלה, הותירה אותו תלוי במאונך, **דחפה אצבעות לעומק גרונו**, הטיחה אותו בכוח על העגלה, ועוד כהנה וכהנה. נקבע מתחם שבין **שנת מאסר ל - 4 שנות מאסר** והיא נדונה ל - **15 חודשי מאסר בפועל** יחד עם ענישה נלווית נוספת.

ע"פ 5248/06 **גוריאצקין נגד מדינת ישראל** (9.11.06):

נאשמת, מטפלת לתאומים בני שישה חודשים, אשר הורשעה בטלטולם בחוזקה, בתקיפתם, משיכת שיער ראשם, סטירות, הנפות באוויר וכיו"ב, נדונה ל - **18 חודשי מאסר בפועל** יחד עם ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי חיפה) 7120-08 **מדינת ישראל נגד רוזה דוידוב** (08.02.09):

הנאשמת הורשעה בעקבות הודאתה במסגרת הסדר טיעון בריבוי עבירות של תקיפת קטין או חסר ישע, וכן בהתעללות בקטין או חסר ישע. בהתאם לעובדות כתב-האישום, הנאשמת עבדה במעון "אתגר", כמטפלת בחוסים בעלי רמות פיגור שונות. הנאשמת הכתה את החוסים, צעקה, קיללה, איימה עליהם והכל כהתנהלות קבועה. בית-המשפט המחוזי גזר על הנאשמת **30 חודשי מאסר בפועל, מתוכם 15 חודשי מאסר בפועל והיתרה מותנית**.

ת"פ (מחוזי תל-אביב) 40016/08 **מדינת ישראל נגד יעקב** (05.02.08):

נאשמת אשר הורשעה על פי הודאתה בעבירות של תקיפה סתם והתעללות בחסר ישע. הנאשמת עבדה כגננת בגן ילדים, ובמהלך שלושה ימים תועדה מתעללת ותוקפת מספר פעוטים. בהתאם לעובדות כתב-האישום, הנאשמת משכה בשיער ראשם, סטרה להם, הניפה אותם באוויר והטילה אותם על הרצפה. בית-המשפט המחוזי השית על הנאשמת עונש של **10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית**.

עפ"ג 5500-03-09 **זולצמן נגד מדינת ישראל** (25.06.09):

נאשמת אשר הורשעה בחמש עבירות של תקיפת קטין בנסיבות מחמירות. בהתאם לעובדות כתב-האישום, הנאשמת פגעה בארבעה ילדים רכים במסגרת אירוע אלים אחד. בית-משפט השלום גזר עליה, בין היתר, **4 חודשי מאסר בעבודות שירות** הוגש ערעור, **בית-המשפט המחוזי החמיר את עונשה ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות**.

ע"פ (מחוזי תל-אביב-יפו) 71313/07 **פסחוב נגד מדינת ישראל** (4.2.09):

הנאשמת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בתקיפת קטין והתעללות בו, עת טיפלה בתינוקת תקפה אותה במספר הזדמנויות בסטירות, בדחיפות, הנפות באוויר, הותירה אותה ללא השגחה, האכילה אותה בכוח, **נדונה ל - 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות**.

ע"פ (מחוזי חיפה) 56707-03-15 **גולומב נגד מדינת ישראל** (17.6.15):

גננת, אשר הורשעה **בתקיפת קטינה הלוקה באוטיזם בסטירה**, נקבע מתחם שבין מאסר על תנאי ל - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות והיא נדונה ל - **3 חודשי מאסר על תנאי**.



ג. שיקולי ענישה:

הנאשמת ביצעה כלפי הקטינים מעשי אלימות **שמחייבים לנקוט כלפיה בענישה בעלת משקל**, המשיבה לה כגמולה, המרתיעה את היחיד, אך בעיקר את הרבים פן ינהגו באלימות כלפי קטינים במקומות חינוך של קטינים.

הקטינים שנפגעו מנחת זרועה של הנאשמת היו **רכים בשנים** - בגילאים שבין שנה עד שנתיים וזהו נתון המשמש לחומרה.

הנאשמת פגעה **באחד-עשר קטינים וקטינות שונים** וכל אחד מהם "זכה" לאלימות ברמת חומרה אחרת.

צפייה בסרטוני המצלמות, אשר תיעדו את המעשים, ואני מציע לעשות כן כדי להתרשם, מלמדת כי הנאשמת נקטה באלימות סתמית, **חסרת הקשר וכשר**.

מתוך עובדות כתב-האישום ניתן לספור **כ - 47 אירועי אלימות** שונים ונפרדים בדרגות חומרה שונות.

הנאשמת הייתה **בעלת הגן, המנהלת** שלו, בתוך כך **האחראית המרכזית** על שלומם של הקטינים, ומעשיה האלימים הפרו באופן חריף את אמון ההורים, אשר הפקידו בידיה את היקר להם מכל, ואת אמון הקטינים עצמם, אשר ציפו ממנה להגנה, לשמירה ולחינוך, אך חוו אלימות שאין להקל בה ראש.

פער הכוחות בין הנאשמת, בגירה, מנהלת הגן, לעוללים הקטנים מעצים את חומרת מעשי האלימות ומחייב הקשחת היד העונשית.

הנאשמת, אשר אמונה הייתה על שלומם, ביטחונם, הגנתם ורווחתם של הקטינים, הפכה להיות אויבתם האלימה ומצב דברים זה מחייב להטיל עליה **ענישה חריפה**.

בית-המשפט העליון עמד על החומרה הרבה שיש לראות מעשים אלימים כלפי קטינים חסרי ישע בין השאר, בע"פ 5986/08 אהובה כחלון נגד מדינת ישראל (10.11.2008):

"המערערת נטלה על עצמה תפקיד שספק אם יש אחראי ממנו - לחנך עוללים וילדים שאין רכים מהם בראשית דרכם. זהו תפקיד המחייב את העוסק בו למיומנות, נשמה-יתרה, ובעיקר אהבה וסבלנות שאין להן קץ, כי הרי מדובר בילדים שחלקם אף טרם למדו לבטא את עצמם. למרבה הדאבה, נדמה כי המערערת נעדרת כל אותם כישורים, ובמקום להעניק לפעוטות אכסניה חמה ואוהבת, היא הפכה את חייהם של אחדים מהם לסיוט מתמשך".



בית-המשפט העליון עמד על הנזק החמור הנובע ממעשים שכאלה בע"פ 4302/18 ספיר בוקשטיין נגד מדינת ישראל (21.01.2019):

"טרם ניתן לעמוד על השלכות מעשיה של המערערת על נפש הפעוט, אולם, כפי שצוין בתסקיר נפגעי העבירה, טראומה חוזרת כזו שעבר הפעוט מידי המערערת עלולה לפגוע בהתפתחותו התקינה ולהוביל לתסמינים רגשיים ונפשיים קשים ביותר. נוסף על כך, מעשיה של המערערת מבטאים זלזול עמוק בתפקידה כאחראית על שלום הפעוט. לא זו בלבד שיש בכך כדי להגביר את חומרת מעשיה של המערערת, אלא שיש בכך כדי להגדיל את הנזק שנגרם למשפחת הפעוט. הורי הפעוט הפקידו בידי המערערת את היקר להם מכל - והיא בגדה באמונם. ניתן רק לתאר את הצער ואת החרדה שעוד ילוו אותם בעתיד, ולקוות שישתקמו מהם".

בהיותו של בית-המשפט מגנם של קטינים, עליו לעמוד על מבצר זכויותיהם, לשמור על ביטחונם ושלומם, ואין לך שמירה שכזו אלא תוך הטלת **ענישה מכאיבה, המרתיעה את היחיד ואת הרבים.**

להרתעת הרבים משמעות רבה בעבירות שכאלה, משום שעבירות שכאלה קשות לחשיפה ומנגד, למרבה הצער, הפכו נפוצות. ענישה מחמירה מוסיפה לשקט הנפשי של הורים רבים המפקידים את היקר להם בגנים והיא מוסיפה הרתעה עונשית כללית להרתעה המתקבלת מאמצעים טכניים אחרים, שמופעלים נוכח ריבוי מקרים האלימות דוגמת המתואר בעובדות כתב-האישום, שמתרחשים מעת לכת.

לא בכדי הביע המחוקק את רצונו להחמרה בענישה במקרים שכאלה, כאשר קבע בסעיף 1ג368 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 חובה להטיל עונש מאסר, והגם שתיקון זה אינו חל על מקרנו יש בו כדי ללמד כוונת המחוקק בעניינם שכאלה.

העידו בפניי שתי אימהות, אשר תארו את כאבן, את ייסורי המצפון שבדיעבד ואת המשמעויות הנלוות שנבעו ממעשי הנאשמת כלפי הקטינים (עמוד 20 שורה 14 והלאה). אחת מהן העידה: "הבת שלי עד היום מתחבאת כשצועקים עליה והיא מתעוררת מהצעקות בלילה". השנייה העידה: "הוא לא ישן בחושך, הילד הסתתר מכל דבר, לא התקרב לילדים אחרים".

מנגד:

שקלתי את הרשעתה של הנאשמת **בעקבות הודאתה** ואת החיסכון בזמן ציבורי, אולם יש לזכור כי כל המעשים תועדו במצלמות הגן.

שקלתי את נסיבותיה האישיות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובידי ב"כ במעמד הטיעון לעונש.



תסקיר שירות המבחן תאר את נסיבות חייה, הביא נתונים בדבר טרגדיות שחוותה (פסקה אחרונה לעמוד הראשון ופסקה שלישית לעמוד השני), תאר את האלימות הנטענת, שהייתה מנת חלקה מצדו של בעלה (פסקה ראשונה לעמוד השני), לימד כי באופן עקרוני היא ניהלה אורח חיים נורמטיבי שבמסגרתו עבדה לפרנסתה, היא הורתה מן ההליך הפלילי, נסקרו גורמי הסיכוי והסיכון וההמלצה היא להטיל עליה מאסר שניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בהחלט שקלתי את המתואר בחוות הדעת הפסיכיאטרית, אשר פרטה את נסיבות חייה, את התחלואה ממנה סובלת (תסמינים דיכאוניים) ואת ניסיונה של הנאשמת לשם קץ לחייה.

זוהי נאשמת נעדרת כל עבר פלילי, ואין חולק כי עונש מאסר בפועל לנאשמת שכזו מהווה עונש חמור הרבה יותר מכזה המוטל על עבריין המורגל לשהות מאחורי סורג ובריח.

הנאשמת במילותיה האחרונות הביעה צער וחרטה על המעשים, אך ניכר היה כי היא **עדיין אינה מפנימה עד תום את חומרת מעשיה: "עשיתי הכל שיהיה להם טוב ושמה. כן, הם ישבו על כיסאות אבל כשיש חוגים, כשאוכלים, איפה צריכים לשבת?"**

ד. מסקנות:

המאשימה עתרה להטיל על הנאשמת **32 חודשי מאסר** בפועל יחד עם עונשים מלווים נוספים. **הנאשמת עתרה** להסתפק בענישה הניתנת לריצוי בדרך של **עבודות שירות**.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים דלעיל, באתי למסקנה כי יש להניח את המשקל העונשי על **חומרת המעשים**, שאותם ביצעה הנאשמת, טיב האלימות, ריבוי המקרים, המעילה באמון ובעיקר על הצורך בהרתעת הרבים, נוכח נפוצותה של התופעה העבריינית והקושי בחשיפתה.

יכה עונשה של נאשמת זו גלים, שאדוותיהם יגיעו אל אוזניהם של הנוקטים באלימות או השוקלים לנקוט במעשים שכאלה כלפי עוללים ויעצרו את ידם המושטת על מעשי האלימות.

אני סבור כי השיקולים לחומרה שאותם פרטתי לעיל, דוחים את השיקולים המקלים ומחייבים להטיל על הנאשמת ענישה בדרך של מאסר בפועל, בתוך המתחם, אך **לתקופה בעלת ממש** הנושקת לתקופה שאליה עתרה המאשימה בטיעוניה.

ה. תוצאה:



לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר בפועל, ולשם ריצוי עונשה תתייצב הנאשמת בתאריך 15.1.23 בשעה 09:00 בבית הסוהר נווה תרצה, כשהיא מצוידת בעותק מגזר-דין זה ובתעודת זהות.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא תרצה הנאשמת, אלא אם כן תעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורה עבירה שיש בה יסוד של אלימות כלפי גופו של אדם, למעט איומים.

ג. פיצוי לכל אחד מן הקטינים, אשר ישולם עד ליום 15.3.23, כדלקמן: א.א. - 3,000 ₪. ב.ב. - 10,000 ₪. ג.ג. - 5,000 ₪. ד.ד. - 5,000 ₪. ה.ה. - 5,000 ₪. ו.ו. - 5,000 ₪. ז.ז. - 1,000 ₪. ט.ט. - 5,000 ₪. י.י. - 1,000 ₪. יא.יא. - 3,000 ₪. יב.יב. - 1,000 ₪.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"ג, 01 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.